

İbrahim Ağmil

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.11.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anadolum anayurdum

ANAYURDUM, ANADOLUM

Uyan derin uykudan, anadolum, anayurdum,
Tarih boyu yaşıdın, yetmezmiki bunca zulüm,
Nice Şanlı destanlarla dolu, tarihin sayfaları,
Aç gözünü, kesemezler artık, aydınlıktır yolun.

Aç gözünü yıllar yılı, akan kanlar, kardeş kanı,
Unutma ki, ilelebet yeter sana, atalarının şanı,
Gafil olma, kim dost, kim düşmandır iyi tanı,
Sonsuza dek, sükut etsin, huzur bulsun, anadolum.

Edirne'den Kars'a kadar, vatan bizim, hepimizin,
Ayrılamaz, Türkü, Kürdü, Abaza'sı, Laz'ı bizim.
Kilim gibi, nakış nakış, ilmik ilmik, memleketim,
Canlar feda, her köşesi, cennet kokan, ülkem için.

Satılmış hainler, birlik olmuş, vermişler hep el ele,
Askerine, polisine kurşun sıkmak, neden niye,
Yanlarına mı kalacak, akıl almaz hainlikleri söyle,
Allahım, bütün hainleri ya bertaraf, yada ıslah eyle,

Ağmil derki, bütün canlar, gelin artık bir olalım,
Güzel anadolumda, sonsuza dek, dost kalalım.
Cennet vatan kutsalımız, ona sahip çıkalım,
Bütün canlar feda olsun, vatan için her daim,

Kavgaya gerek yok ki, bu yurt hepimize yeter.
Birlik olmak en güzeli, ayrılık ölümden beter,
Birlikten kuvvet doğar, ayrılıktansa ise zulüm,
Allahım korusun vatanımı,vermesin asla keder,

Birliğe giden yolumuz, Yunus Emre nin yolu,
Gel diye çağırıyor, Mevlana'mız, Allah dostu.
Şehit kanı kokan bu toprakları, Allahım sen koru
Şanı büyük, sultan yurdu, eren yurdu, Anadolu'm.

Dalgalansın semalarda, ay yıldızlı bayrağımız,
Susmasın hiç minareden mahşere dek Ezanımız.
Dadaloğlu,Aşık Veysel, Yunus Emre, Mevlana'mız,
Ozanları, ermişleri, dervişleri, hepsi birden anadolum.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Artık Yoruldum

ARTIK YORULDUM

Köşe bucak ülkemi, hep gezip durdum,
Unutulmaz güzel, dostluklar kurdum.
Doğusu, batısı, hep benim yurdum,
Bir Çeşme başı arıyor gönlüm, artık yoruldum.

Ekmeğimin peşinden, durmadım koştum,
Bazen sel olup, coştum, bazen duruldum,
Yüzüme gülenler ce, sırtımdan vuruldum,
Bir gölge arıyor gönlüm, artık yoruldum.

Sıla hasreti hiç bitmedi, yanıp tutuştum,
Senede bir de olsa, sevdiklerime kavuştum,
Kaderimle bazen küsüp, bazen barıştım,
Bir omuz arıyor başım, artık yoruldum.

Yok iken suçum, suçlu gibi dövüldüm,
Medet beklediğim, kapılardan kovuldum,
Güvendiğim, hırsız çıktı soyuldum,
Bir liman arıyor gönlüm, artık yoruldum.

Dost dediklerimden, düşmanlık buldum,
Pişman oldum biçare, saçımı yoldum,
Çok acılar çektim, sarardım soldum,
Gerçek dost arıyor gönlüm, artık yoruldum.

Ağmil derki, kötülük bilmem, etmem ki zulüm,
Mevlaya sığınmış, inanmış bir kulum,
Harama uzanmaz elim, doğrudur yolum,
Muhabbet arıyor gönlüm, artık yoruldum.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Basamaklar

BASAMAKLAR

Hazan çökmüş, viran olmuştu, bahçeler bağlar,
Rüzgar susmuş, küsmüştü ağaçlara yapraklar,
Koca çınar sökülmüştü, en derin köklerinden,
Yürüyordum, inliyordu derdinden basamaklar,

Üzerime yönelmişti, kahpe bakışlar uzaklardan,
Sanki taşlar dökülmüştü, başıma saçaklardan,
Anlım açık, başım dik, yüreğimde bir burukluk,
Buğulu gözlerimle, usulca İnerken, basamaklardan,

Çaderde varmış uzaklaşmak, candan, canandan,
Öyle bir günü, göstermesin bir daha, yüce yaradan,
Unutmak mümkün değil, unutamam kara gün seni,
Mezarım üstünde otlar bitse, yıllar geçse aradan,

Döneceğim sana bir gün, başım yine, dimdik olacak,
Bahçemde solan beyaz güllerim, yeniden çiçek açacak,
Küllerinden doğacak bu koca çınar, yıllar öncesi gibi,
Nasip ederse mevlam, o basamakları yine çıkacak,

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Beni Sensiz Bırakma

BENİ SENSİZ BIRAKMA

Baktığın an, derinden gözlerime,
Dağılır başımdaki, kara bulutlar,
Duyduğum an, dilinden hoş bir name,
Yeşerir içimdeki, sönmüş umutlar,
Yüzünde beliren, bir tek tebessümünle,
Aydınlanır içimde, zifiri karanlıklar,
Sen hep gel, hep yanımda kal,
Ne olur! Sakın, beni sensiz bırakma.

Sanki bir ışık doğar, bütün gölgelerime,
Ağlayan şu gözlerim, seni bir an görünce,
Tatlı bir huzur dolar, inceden yüreğime,
Özlediğim sen, ansızın bana gelince,
Sükût eder, huzur bulur şu kalbim,
Ahu gözlüm, güzel yüzün gülünce,
Sen hep gel, hep yanımda kal,
Ne olur! Sakın, beni sensiz bırakma.

Sesini duymadığım, seni görmediğim an,
Rüyalarımda bile, gül yüzünü özlerim,
Yokluğuna alışamaz, dayanamaz ki bu can,
İçim yanar, huzur bulmaz bedenim,
Bırakıp Ağmil'i, uzaklara gittiğin zaman,
Alevlenir, yangın yerine döner yüreğim,
Sen hep gel, hep yanımda kal,
Ne olur! Sakın, beni sensiz bırakma.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Bir deli gönöl

BİR DELİ GÖNÜL

Bir deligönöl bu, hiç yerinde durmaz,
Sonbahar gelse de, gülleri solmaz,
Hiç durmaz arar, dengini bulmaz,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

Çağlayıp sel olur, akar durulmaz,
Çiçekten çiçeğe, gezer yorulmaz,
Çok cefa çektirir, hesap sorulmaz,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

Nice güzeller görse, etmez hiç kelam,
Ay yüzlü ceylan olsa, vermez ki selam,
Coşar durur sinemde, ne el bilir, ne alem,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

Azgın seller misali, aksan aksan durulsan,
Bulmak için dengini, en sonunda yorulsan,
Meyil etsen bir güzele, ateşinde kavrulsan,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

Ne ararsın, nedir derdin, söyle bende bileyim,
Yeter artık, bir karar kıl, bende rahat edeyim,
Bülbüllerin ötmüyor, viran bağın neyleyim,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

Bunca figan eyledin, çektin nice ahuzar,
Dinsin diye fırtınan, Ağmil eder intizar,
Diliyorum gelsin artık, beklediğin Gülizar,
Neler çektim gönöl, senin elinden.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Bir Garip Yolcu

BİR GARİP YOLCU

Günlerdir penceremden, hep onu gözlerim,
Zindan oldu bu yüzden, gündüzüm gecelerim,
Ortalıklarda gezen, kimsesiz şu sessiz garibin,
Anlatmaya yetmez, karanlıklarını sözlerim.

Sırat köprüsü san ki, ona geçtiği yollar,
Meczip şanar görenler, aslında o bir vakar,
Bir sokağın başında, varmak için menzile,
Ürkek bir ceylan gibi, durup etrafı kollar.

Şu garibin halini görüp, dayanmaz buna yürek,
Sabretmeyi bilmek, her hale şükretmek gerek.
Görünce anladım ki, ne büyük nimetmiş meğer,
Garip bir yolcu gibi, yoldan karşıya geçmek,

Kimi kimsesi yok, kendi başına kalır dediler,
Sabır taşıdır o, bütün engelleri aşar dediler
Viran olmuş yuvasında, ışıksız dünyasında,
Eski, kırık bir radyosuyla, öylece yaşar dediler.

Dayanmak kolaymış sanırsın, garibin yaşadıklarına,
Üzülürsün ah çeker, intizar edersin bulamadıklarına,
Haline Şükretmeli, derdine sabretmelisin hey AĞMİL,
Bak nice dertler tasalar, nice garipler varmış dünyada,

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Bölünecek neyimiz var

BÖLÜNECEK NEYİMİZ VAR

Akan kanlar, kardeş kanı,
Dostunu, düşmanı tanı.
Veren alır, ancak canı,
Bölünecek neyimiz var.

Vatan bizim, hepimizin,
Türkü, Kürdü, Lazı bizim.
Kanlar akar, yanar içim,
Bölünecek neyimiz var.

Bu hainlik, nedir böyle,
Gidecek yerin varmı, söyle.
Allahım, bir sebep eyle,
Bölünecek neyimiz var.

Vatana sahip çıkalım,
Dostluk ateşi yakalım.
Kardeşliğe Can katalım,
Bölünecek neyimiz var.

Gelin artık, bir olalım,
İlelebet, dost kalalım,
kıymetli her köşesi vatanımın,
Bölünecek neyimiz var.

Ay Yıldızlı, bayrağımız,
Susmasın hiç, Ezanımız.
Aşık Veysel, Özanımız,
Bölünecek neyimiz var.

Yolumuz Yunus'un yolu,
Mevlana'dır, Allah dostu.
Anadolu'm, eren dolu,
Bölünecek neyimiz var.

Allahım, vermesin keder,
Bu yurt, herkese yeter.
Ayrılık, ölümden beter,
Bölünecek neyimiz var.

İbrahim'dir benim adım,
Dostluğa canım adadım.
Bölünmeyip bir olalım,
Bölünecek neyimiz var.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Dervîşı Çok, Ozanı Çok Anadolium

DEVÎŞİ ÇOK OZANI ÇOK ANADOLUM

Uyan artık, anayurdum, Anadolu'm,
Tarih boyu yaşadın bunca zulüm,
Nice seferler yapıldı üzerinden,
Aydınlıktır kesemezler, artık yolun.

Yıllar yılı, akan kanlar kardeş kanı,
İlelebet sana yeter, atalarının şanı,
Unutma ki veren alır, ancak canı,
Sonsuza dek, huzur bulsun Anadolu'm.

Edirne'den Kars'a kadar, Vatan bizim hepimizin,
Ayrılamaz, Türkü, Kürdü, Abaza'sı, Laz'ı bizim.
Kilim gibi, nakış nakış , ilmik ilmik memleketim,
Canım feda, cennet mekan ülkem için.

Akıl almaz, bu hainlik nedir böyle,
Satılmışlar birlik olmuş, vermişler hep el ele,
Askerine , polisine kurşun sıkmak neden niye,
Allah'ım hainleri ya bertaraf, yada ıslah eyle,

Vatan kutsalımız, ona sahip çıkalım,
Karanlıklara inat, dost ateşi yakalım.
Bin yıldır süren, kardeşliğimiz için,
Güzel Anadolu'mda, bir cana bin can katalım.,

Gelin artık bir olalım, İlelebet dost kalalım.
Canım kadar kıymetlidir, ülkemde çakıl taşım,
Canlarımız feda olsun, vatan için her daim,
Dimdik yürüyecek, sonsuza kadar başım.

Dalgalansın semalarda, ay yıldızlı bayrağımız,
Susmasın hiç minareden Ezanımız.
Aşık Veysel, Yunus Emre, Mevlana'mız,
Dervîşı çok, ozanı çok Anadolu'm.

Dirlik için, yolumuz Yunus'un yolu,
Gel diye çağırıyor, Mevlana'da Allah dostu.
Şehitlerce sulanmıştır karış karış toprakları,
Şanı büyük, eren yurdu Anadolu'm.

Allah'ım korusun vatanıma, vermesin asla keder,
Kavgaya gerek yok, bu yurt hepimize yeter.
Birlikten kuvvet doğar, ayrılıktansa zulüm,
Birlik olalım dostlar, ayrılık ölümden beter,

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Dost görünenler

DOST GÖRÜNENLER

Bütün kötülükler senden sorulur,
Sen olmasan, meclis hemen durulur.
Dalga, dalaveren tükenmez çoktur,
Sen nicesin herkes bilir, sende herkesi.

Menfaatin oldukça, gelip gidersin,
İki yüzlüsün fakat, selam verirsin,
Kesilince çıkarın, isyan edersin,
Söyler gezer el seni, sende elleri.

Hayra akıl yormazsın, hep şerdir işin,
Şer düşünmekte, bulunmaz eşin,
Sen şeytanın, şeytan senin kardeşin,
Sen kötülük içindesin, kötülük senin.

Doğruluktan dem vurup, hile yaparsın,
Harama el uzatıp, yoldan saparsın.
Vatan, Millet deyip, ahkam yaparsın,
Riyakarlığın herkes bilir, sende herkesi.

Cahillikte üstüne yok, hep aldanırsın,
Gevezelik ederek, kendini alim sanırsın.
Uyanık diye geçinir, hep ortada kalırsın,
İki yüzlülüğün herkes bilir, sende herkesi.

Eğri yol giderek, doğru yere varılmaz,
Dost acı söyler, kulak dostsa darılmaz,
Dost sandığınla, uzun yola varılmaz,
Sen kendini bilirsin, herkeste seni.

AĞMİL derki, herkes ile dost olunmaz,
Dost değinin, çarşı pazar, aramakla bulunmaz,
Dost dostunu sırtında, gezdirsene yorulmaz,
Sen dostunu bilirsin, dostunda seni.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Doyamam

DOYAMAM

Öyle dolu ki yüreğim, beni benden alıyor,
İçimdeki bir yara, içten içe kanıyor,
Kimse bilmez derdimi, herkes mutlu sanıyor,
Kavrulmuş sanki yüreğim, alev almış yanıyor,

Hüzün var gönlümde, neden bilinmez,
Derindir yarımın, izi kolay silinmez,
Uzak diyarların, kahrı zordur çekilmez,
Gam çekerim içim sızlar, dışarımdan görünmez.

Hayalime hep, eski günler geliyor.
Sevgin büyük, şu bağrımı deliyor,
Yokluğunu düşünmek, bana acı veriyor,
İçimde bir titreme, sanki beni eliyor,

Varlığın bana yeter, sana asla doyamam,
Dayanamam sensizliğe, sana asla kıyamam.
Ayağına taş değmesin, incinmeyesin,
Esirgesin mevlam seni, sensiz bende olamam.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Düştüğün zaman

DÜşTÜĞÜN ZAMAN

Tahtın varken, dost eksiğı çekmezsin,
Etrafın çok olur, asla yalnız gezmesin,
Herkes dosttur, kim düşmandır bilmezsin,
Gerçek yüzleri görürsün, düştüğün zaman.

Öyle bir dünya ki, her şey varlığa akar,
Sanırsın herkes sana, hayırla bakar,
El üstünde tuttukların, zor günün arar,
Dostlarını tanırırsın, darlığa düştüğün zaman.

Şahşaha, ihtişam, sende var iken,
Ölmaz ki asla, yolunda diken,
Kapını çalan çok olur, Padihaş İken,
Kimsesiz kalırsın, darlığa düştüğün zaman.

Ağasın, paşasın, önünde eğilen çoktur,
Bütün Dalkavuklar, hep seni bulur,
Her zaman her yerde, hatırın olur,
Sessizlik yaşarsın, kara bulutlar geldiğı zaman.

Kartal olup, gök yüzünde uçanda,
Güneş gibi yeryüzüne, ışıık saçanda,
Yedi düel seni, el üstünde tutanda,
Halin nice olur, çöllere düştüğün zaman.

Arkadaşın, komşun görünmez olur,
Akraban bile seni, artık aramaz olur,
Sevdiklerin senden, hep uzak durur,
Parasız pulsuz, naçar, kaldığın zaman.

Mevla'm kimseyi, kimseye muhtaç etmesin,
Minaresinden ülkemin, ezan sesi asla dinmesin,
Albayrağım dalgalansın, semalardan inmesin.
Türkiye'm huzur bulur, hainler toz olup, gittiğı zaman

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Etme gönöl

ETME GÖNÜL

Etme gönöl, bırak beni artık rahat olayım,
Düş yakamdan yetti artık, biraz huzur bulayım,
İssız çölde sensiz olup, tek başıma kalayım,
Sensiz kalıp, serap ile hülyalara dalayım,

Etme gönöl, bir insana bunca kahr yüklenmez,
Bu dünyanın, bunca derdi, gam çekmeyle tükenmez,
Herkes seni mutlu sanır, dışarıdan görünmez,
Gam çekersin, perişansın, ne haldesin bilinmez.

Etme gönöl, engin olup, durup dinlenmez misin,
Limanları dolaşan, umman da bir gemi misin,
Köşe bucak koşturup, bir telaş içindesin,
Rızkı veren biri var, sen bunu bilmez misin.

Etme gönöl, niza etme, çeksen de nice keder,
Acıların çok olsa da, hayat kalmaya değer.
Bunca güzellik varken, ömrünü etme heder
Bu gördüklerin senin, alın yazınmış meğer.

Etme gönöl, ömür bitiyor, bak yavaş yavaş,
Hayat bir oyun sanırsın, aslında tamda bir savaş,
Gecenin hükmü yok ki, yine ufukta güneş,
Uyan derin uykudan, başladı canlar da telaş,

Etme gönöl, kahr etme, kahr gönöl öldürür,
Gönöl bahçedeki, güllerini soldurur,
Pişman eder bir gün, saçlarını yoldurur,
Dostunu sevindirmez, düşmanını güldürür.

Etme gönöl, dert çekmeye geldin dünya aleme,
Fermanı bu Sultanın, sakın isyan eyleme,
Çektiklerin hiç kimseye, bana bile söyleme,
Göz yaşımı akıtıp, el aleme beni rüsva eyleme,

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Film Osman

FİLM OSMAN

Servisi kaçırmayalım dedik, erkenden kalktık,
Osman ne zaman gelecek diyerek, yollara baktık,
Erken kahvaltı yapsak da, beklemekten acıktık,
Geç kaldın Osman'ım, uykunu alamadın mı.

Beklerken yollarda seni, soğuktan donduk,
Gelmeyince Osman'ı aradık, uykuda bulduk,
Durakta beklerken, kök saldık koca bir ağaç olduk,
Sen hala gelmedin Osman'ım, kalkamadın mı,

Akşam olunca, servise binip, yollara düşeriz,
Bir çeşme başında durup, karpuz keseriz.
Film adamsın Osman'ım, hakkını nasıl öderiz,
Yaz boyunca, karpuz yedin Osman'ım, doyamadın mı.

Silo, Kantar, elektrik, mekanik, sana işler dayanmaz,
Uyanık adamdır Osman, hayatta kimseye kanmaz,
Direksiyon başında uyur, başka yerde uyumaz,
Azmi uyudun Osman'ım, uykunu alamadın mı.

Sen olmazsan Osman'ım, işler kalır yürümez,
Karda yürür Osman'ın, ayak izi asla görünmez,
Senin gibi film yapan, bu diyarda bulunmaz,
Elliye dayandı yaşın Osman'ım, daha yorulmadın mı.

Beklerken seni Osman'ım, yollarda kaldı gözlerimiz,
Yazın yakarsın kaloriferi, kışın üşür dizlerimiz,
Sabah Yerköy, akşam Yozgat, böyle geçer günlerimiz,
Hatıra yazdım bunları, Osman'ım anlamadın mı.

Bozok diyarında seni, film Osman diye tanırırlar,
Soyadını duyanlar, yeşil çamda artist sanırlar,
Kaptan Şoförlüğüne dayanmaz, dağlar bayırlar,
AGMİL, çok sever seni Osman'ım, anlamadın mı.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Gazi Mehmedim

GAZİ MEHMEDİM

Asker oldun vatana, hayatın baharında,
Korkusuzca gezersin, Hakkari dağlarında,
Kahpe kurşunu buldu seni, görevinin başında,
Şehitlikti muradın, gazi oldun, Akbaş Mehmedim.

Hainler birleştiler, kallesçe pusu kurdular,
Mehmetlerim birlikte, yiğitçe karşı durdular,
Kahpelerin kurşunu, Mehmedim'i vurdular,
Şehitlikti muradın, gazi oldun, Akbaş Mehmedim.

Isparta da yetiştin, mavi bere, dağ komando erisin,
Bırak, Şemdinli dağlarının, beyaz karı erisin,
Büyük Türk Milleti her zaman, seninledir bilesin,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Yüce dağ başlarında, arslan olup, kükredin,
Yiğitçe çarpışarak, mertçe kolunu verdin,
Vatandan önemlimi, ne kol, ne bacak dedin,
Şahadetti muradın, gazi oldun Akbaş Mehmedim.

Yeter artık, bu kahpelik, bu hainlikler neden,
Ötesi yok, Vatan için, feda olsun bu beden,
Bir kol değil, tüm bedenim, olsa da giden,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Dağları mekân tutmuş, Akbaş ve arkadaşları,
Arkadaş değil onlar, biri birinin Candaşları,
Sıradağlar gibi, başları dik, hepsi çatık kaşları,
Şahadetti muradın, gazi oldun Akbaş Mehmedim.

Akbaşım engel oldun, kurulan nice tuzaklara,
Aç kaldın, susuz kaldın, aldırmadın uzaklara,
Yağmur, çamur ısladın, küsmedin bulutlara,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Hakkari, Yüksekova, Şemdinli, Aktütün, Balkayalar,
Otağıdır, dağlarda Mehmetlerin, çadırlar karakollar,
Korkusuzca savaşıp, hainlerden, hesabını sordular,
Şahadetti muradın, gazi oldun Akbaş Mehmedim.

Mehmedim vatan için, kırpmadan hiç gözünü,
Dar ettin hainlere, vatanımın dağlarını, düzünü,
Vatan mevzuu olunca, söyledin son sözünü,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Senden ve tüm Mehmetlerden, Allahım razı olsun,
Diliyorum mevlamdan, hainlikler artık son bulsun,
Ağmil' den bu mısralar, ömrünce hatıra olsun,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmet Akbaşım.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Gün Olur

GÜN OLUR

Gün olur, dayanılmaz acılar, kanatır yüreğini,
Gün olur, terk edip gider, bütün sevdiklerin seni,
Gün olur, kimse kalmaz, paylaşmaya, derdini,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

Gün olur, ciğer paren kor olur, durmadan yanar,
Gün olur, yaraların gül teninde, derinden kanar,
Gün olur, çektiğin hasretlik, sinende yaralar açar,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

Gün olur, dost görünenler, etrafında çok olur,
Gün olur, kötü günde, hepsi birden yok olur,
Gün olur, sırtını dayadığın, ağaçlarında kurur,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

Gün olur, düştüğünde anlarsın, düşmanını dostunu
Gün olur, kış ayında alan olur, sırtındaki postunu,
Gün olur, dost kazması, derin kazar kuyunu,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

Gün olur, bulunmaz kimse, selamını vermeye,
Gün olur, muhtaç olursun, kuru soğan, ekmeğe,
Gün olur, hasret kalırsın, bir an olsun gülmeye,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

Gün olur, sonbaharda savrulan, yaprak olursun,
Gün olur, kahredip kaderine, ağlayıp durursun,
Gün olur, değmez gözyaşlarına, pişman olursun,
Sabret gönül, çekilen tüm acılar, gün olur biter.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Gün Olur Geçer

GÜN OLUR GEÇER

Gün olur, dertlerin yıkar seni, ağlar durursun,
Gün olur, gözyaşına değmez, pişman olursun,
Gün olur, sonbaharda savrulan, yaprak olursun,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, dost dediklerin, etrafında çok olur,
Gün olur, kötü günde, hepsi birden yok olur,
Gün olur, sırtını dayadığın, tüm ağaçlar kurur,
Kara gün, dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, hasret kalırsın, bir an gülmeye,
Gün olur, muhtaç olursun, kuru ekmeğe,
Gün olur, ararsın birini, selam vermeye,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, ciğer paren kor olur, durmadan yanar,
Gün olur, yaraların gül teninde, derinden kanar,
Gün olur, çektiğin hasretler, sinende yaralar açar,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, ayağına çelme takarlar, yere düşersin,
Gün olur, sevdiklerinden, ağır darbeler yersin,
Gün olur, kaybolur hayallerin, yaşamaya küsersin,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, kış ayında alırlar, sırtındaki postunu,
Gün olur, düştüğünde anlarsın, düşmanını, dostunu
Gün olur, dost kazması, derin kazar kuyunu,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, en sevdiğin bir can, sana el olur çıkar,
Gün olur, aldığın acı haber, seni yürekten yakar,
Gün olur, dosttan gelir ihanet, seni derinden yıkar,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

Gün olur, dayanılmaz acılar, kanatır yüreğini,
Gün olur, terk eder, bütün sevdiklerin seni,
Gün olur, kimse kalmaz, paylaşmaya, derdini,
Kara gün dediğin nedir ki, gün olur geçer.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Güneşi Kesen Adam

GÜNEŞİ KESEN ADAM

Dostlarım var yanımda, Sohbet, muhabbet güzel,
Etrafta sonbaharın güzelliği, ağaçlar döker gazel,
Birde olmasa şu adam, bugün sanki herşey özel,
Tadımızı kaçırdı hepten, güneşi kesen adam.

Işıl ışıl bir güneş, tavşan kanı çaylarda geldi,
Kesince güneşimi, gölgesi şu bağırimi deldi,
Nerden çıktı karşıma, gökten zembilleme indi,
Üşüttü bizi güz ayında, güneşi kesen adam.

Ansızın çıka geldi, girdi güneşle aramıza,
Tuz bastı, derinden, kanayan yaramıza.
Çalar söyleriz, kulak vermez sazımıza,
Çayın tadını kaçırdı, güneşi kesen adam.

Çekilince kenara, güneş vurdu üşümüş dizlerime,
Gölgeler yok oldu, ışık geldi kararmış gözlerime,
İtimat edin ne olur, şu adamlarla ilgili sözlerime,
Çayı burnumuzdan getirdi, güneşi kesen adam.

Gıyas emmi, çayların güzel, tazele bir daha içek,
Güneşimizi kessede, vaz geçemiyoruz ki geçek,
Bize dünyayı zindan eden, şu bizim Bekir Öcek,
Ağmil'i canından usandırdı, güneşi kesen adam.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Hasat Zamanı

HASAT ZAMANI

Tatlı bir telaş yükselir, Anadolum da,
Güneş yakar beyaz teni, tarla yolunda.
Yüzler güler, bereketli uğraş sonunda,
Değmeyin çiftçimin keyfine, hasat zamanı.

Bin bir umut ile çiftçim, tohumu eker,
Ter döker, çalışır çabalar sıkıntı çeker,
Verirse Mevla'm, tarladan ekini biçer,
Neşeyle tarladan döner çiftçim, hasat zamanı.

Nasır tutar, kuru toprak gibi çatlar elleri,
Sıcaktan kavrulur, söylemez olur dilleri,
Sevinir, yüzü güler, doldurunca kileri,
Cefakar çiftçimin yüzü güler, hasat zamanı.

Düğün, dernek kurulur o yaz, ürün para ederse,
Gübre, mazot, ilaç gibi borçlarını öderse,
Yüzler gülmeye başlar, işler yolunda giderse,
Ayakları yere değmez çiftçimin, hasat zamanı.

Yalnız değilsin çiftçim, Ofis senin dostundur,
Kurda kuşa yem etmez seni, sırtındaki postundur,
Olmaz ise Ofis'im, belki sende yoksundur,
Başı diktir çiftçimin, Ofis ile hasat zamanı.

Mevla'm işini gücünü, rast getirsin,
Kazancına, bitmez tükenmez bereket versin,
Sen çalış, üret ki, Türkiye'm minnetsiz yesin,
Mevla'm sana ve ülkeme, asla zeval vermesin.

İbrahim AĞMİL,den çiftçimize selamlar olsun,
Ofisçi dostları her daim, çiftçimin yanında olsun,
Gökten bereket yağsın, ürünlerin bol olsun,
Çiftçim gülerse, bizde güleriz, hasat zamanı.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Hicran

HİCRAN

Yıllardır ardından, ağladım durdum,
Uçan kuşlardan, hep seni sordum,
Ah çekip bir ömür, sararıp soldum,
Hasretinle kavruldum, biçare oldum.

Mevlamdan sensiz, bir gün bile dilemem,
Gözyaşlarım sel olmuş, artık silemem,
Sensiz ne haldeyim, sorsan bilemem,
Viranedir deli gönül, sensiz gülemem.

Sensizlik bu sineye, ölümden beter,
İnsaf eyle, hasretlik çektirme yeter,
Kalmaz bu güzellik, nasılsa gider,
Zor geçse de, gün gelir, her ömür biter,

Nazar eyle, gönül bahçem şenlensin,
Güller açsın, bülbül figan eylesin,
Bahar gelsin, her can şarkı söylesin,
Sen olmazsan bu ten, canı neylesin,

Açtığın yaram kapanmaz, nicedir kanar,
Seni andığında dilim, yüreğim sızılar,
Aklıma düştüğün her an, gözlerim dolar,
Alev almış bir kere Ağmil'in, yüreği yanar,

Bağlandı deli gönlüm, kirpiğine, kaşına,
Nasıl bir sevdaymış bu, geldi başıma,
Bakmazmısın acıyıp da, gözüm yaşına,
Sevdan ile öldü yazsınlar, mezar taşıma.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Mehmedim

MEHMEDİM

Asker oldun vatana, hayatın baharında,
Korkusuzca gezersin, Hakkari dağlarında,
Kahpe kurşunu buldu seni, görevinin başında,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmedim.

Isparta da yetişen, mavi bere, dağ komando erisin,
Bırak Şemdinli dağlarının, beyaz karı erisin,
Büyük Türk Milleti her zaman, seninledir bilesin,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Hainler birleştiler, kallesçe pusu kurdular,
Mehmetlerim birlikte, yiğitçe karşı durdular,
Kahpe kurşunlar, Mehmetdimi vurdular,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmedim.

Yeter artık, bu kahpelik, bu hainlikler neden,
Ötesi yok, Vatan için, feda olsun bu beden,
Bir kol değil, tüm bedenim, olsa da giden,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Yüce dağ başlarında, arslan olup, kükredin,
Yiğitçe çarpışarak, mertçe kolunu verdin,
Vatandan önemlimi, ne kol, ne bacak dedin,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmedim.

Dağları mekan tutmuş, Mehmet ve arkadaşları,
Arkadaş değil onlar, biri birinin candaşları,
Sıradağlar gibi, başları dik, hepsi çatık kaşları,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Göğüs gerdin hainlerin kurduğu nice tuzaklara,
Aç kaldın, susuz kaldın, aldırmadın uzaklara,
Yağmur, çamur ısladın, küsmedin bulutlara,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmedim.

Hakkari, Yüksekova, Şemdinli, Aktütün, Balkayalar,
Otağıdır dağlarda Mehmetlerin, çadırlar karakollar,
Korkusuzca savaşıp, hainlerden, hesabını sordular,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

Mehmedim vatan için, kırpmadan hiç gözünü,
Dar ettin hainlere, vatanımın dağlarını, düzünü,
Mevzuu vatan olunca, söyledin son sözünü,
Şahadetti muradın, gazi oldun Mehmedim.

Senden ve tüm Mehmetlerden, Allahım razı olsun,
Diliyorum mevlamdan, hainlikler artık son bulsun,
Ağmil' den bu satırlar, tüm Mehmetlere hatıra olsun,
Daha bu genç yaşında, gazi oldun Mehmedim.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Milletimin Efendisi

MİLLETİMİN EFENDİSİ

Hasat etmiş mahsulünü, tarlasından geliyor,
Ağustos sıcaklığında, avuçları helalinden terliyor,
Orak ile tırpan sesi, şu bağrımı deliyor,
Üretiyor, milletimin efendisi durmadan.

Sabah ile erken kalkıp, sen yola düşersin,
Yatağında yatmak varken, gidip tarlan ekersin,
Mevlam, beklediğin rahmet ve bereketini versin,
Çift sürüyor, milletimin efendisi durmadan.

Ömrü geçer cefa ile efendimin, tarla yolunda,
Cebi dolar hak verirse, bereketli hasat sonunda,
Çalışmaktan yorgun düşer, takat kalmaz kolunda,
Emek verir, milletimin efendisi durmadan.

Üretmekten başka, çıkış yolumuz yoktur,
Arpa, Buğday, Mısır, Çeltik çeşitlerimiz çoktur.
Çok şükür Anadolum da, Nohut, Mercimek boldur,
Çabılıyor, milletimin efendisi durmadan.

Ürettiğin buğdaylarda, protein çok yüksek,
Nohutların koçbaşısıdır, nasip olsa da yesek,
Üreticim sen gülsen ki, ülkece seninle gülssek,
Cefa çeker, milletimin efendisi durmadan.

Allah senden razı olsun, gönüllerimizde yerin,
Kadir Şinas milletimin, gözünde çok değerlin,
Bolluk berekete vesilesin, olmasın hiç kederin,
Çok çalışır, milletimin efendisi durmadan.

AĞMİL der ki, tarlanı ek, harman yerini doldur,
Boş kalmasın toprak ana, Allahın rahmeti boldur,
Tasa etme emektarım, Ofis senin dostundur,
Dua bekler, milletimin efendisi durmadan.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Neden bana rastladın

NEDEN BANA RASTLADIN

Neydi suçum, neden bana rastladın,
Bir Melekmi, bir çiçek mi, ne adın,
Edalı, işveli, gizli bir bakış attın,
Bir anki o an, sanki aklım başımdan aldın.

Geçerken yakınımdan, endamınla yürüdün
Fark edince beni, sanki biraz ayak sürüdüñ,
Güle bile yanmayan, garip bir gönlüm vardı,
Estirdin bir fırtına, onu yasa бүrüdün

Gelişin Ceylan gibi, gidişin unutamam,
Hayalin gerçek sanki, elim atsam tutamam,
Bir daha görmek ister, gönül çeker ahuzar,
Perişan ettin beni, uykularım hep haram.

Bir hayal olup aktın, tarif edemem seni,
Anlatamam gönlüme, bu gün olan biteni,
Viran ettin gönlümü, kapanmaz yara açtın,
Nerden çıktın karşıma, harap ettin sen beni.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil

Selam Olsun

SELAM

Selam, köyümün güzel insanlarına,
Selam , köyünden uzakta, ekmek arayanlara,
Selam, Orhangazi' de dernek kuranlara,
Selam olsun, tüm köylü dostlarıma.

Selam , köyümün soğuk sularından kana kana içenlere,
Selam, yemyeşil çayırlarında ot biçenlere,
Selam, sel üzerindeki, tahta köprüsünden geçenlere,
Selam olsun, akşam davar gelende koyun, kuzu seçenlere.

Selam, Pındık yaylasında, taze yağda kuymak yiyenlerine,
Selam , köyümün koyaklarında çadır biçenlerine,
Selam, küçük yokuşta yorulup, göktepe de dinlenenlerine,
Selam olsun, köyümün cefakar vede vefakar insanlarına.

Selam, Ayı'dan bile korkmayıp, kayınlıkta odun edenlerine,
Selam, gece vakti gaz lambasıyla tarlasına su verenlerine,
Selam, Gendime, bulgur için bacalara hedik serenlerine,
Selam olsun, ikinci vakti yorulmadan, yayla yoluna gidenlerine.

Selam, kızılıcık çayır çeşmesinden, kana kana su içenlerine,
Selam, Hozanlarda gevremiş arpa biçenlerine,
Selam, Gındıslıda uçurtma uçurtup, çayda çimenlerine,
Selam olsun, gölğinde en üst dallarından dut yiyenlere.

Selam, köyümün Reşid'ine, selam Şahbender'ine,
Selam, kara sabanıyla, herk edip, tarla sürenlerine,
Selam, Kızılkayanın başında ekin biçenlerine,
Selam olsun, Ağustosta harman da Gem sürenlerine.

Selam, Çayırlarda tırpan vurup ot biçenlerine,
Selam, Öylen sıcağında Ceviz gölgesinde çay içenlerine,
Selam, bir kuru ekmek için köylerinden göçenlerine,
Selam olsun, Fasulye danesini, şiblerinden seçenlere.

Selam, Sami Sambağı, Gem'i, Guragal'i bilmeyenlere,
Selam, Herg ederken, hodak gitmeyenlerine,
Selam, ömründe Dezgere nin gulpuna girmeyenlere,
Selam olsun, bu güzellikleri yaşayıp görmeyenlere.

Selam, çiçek açan Pındık ve Zuğap yaylalarına,
Selam, buram buram kekik kokan koyaklarına,
Selam, Dağda ki kurun ve tüm pınarlarına,
Selam olsun, Büyüklerime , küçüklerime ve tüm ekranlarıma.

Adım İbrahim AĞMİL, naçizane çok diyar gezdim,
Fasulye, Soğan dikerken, kazmayla çok hagus kazdım.
Cino Memedin oğlu, Kahramanın Torunlarındım.
Bu Şiiri Orhangazi Derneğinize, hatıra yazdım.

Sevgi ve Saygılarımla.

İbrahim AĞMİL

İbrahim Ağmil